

Aiaró

noves i parers

PRENSA
CORONA

revista mensual d'informació local

4r Cubo

MAIG 1993 • Número 12 • 200 Ptes.

Primer Aniversari

NÚM. 11

Edita: OBRA CULTURAL BALEAR
OCB Delegació d'Alaró.
C. Pintat, 9 — 07340 Alaró

Consell de Redacció:

Caterina Amengual i Agulló
Mercè Amengual i Agulló
Carme Bennàssar i Ferragut
Eulàlia Colom i Soto
Margalida Simonet i Riera

Col·laboradors/es:

Tomeu Noguera
Tomeu Simonet
Francesc Coll
Sion Coll
Andreu Vidal
Catalina Simonet
Biel Sastre
Miquel Llinàs
Dingú
Trencapinyons
Catalina Company

Administració:

Joan Pau Rosselló i Colom

Fotografia:

Andreu Quintana
Sion Coll

Publicitat:

Pau Rosselló i Colom

Dipòsit Legal: 412-1992

Impremta:

Tirrena, S.A.
C/ Pintor Juan Gris, 1
Manacor

SUMARI

INFORMACIÓ LOCAL

- Un any més, llibres a la plaça per Sant Jordi — 4
- 1993: l'any dels aniversaris per l'esplai alaroner — 5
- Restauració del camí del castell — 6
- Més de 1.000 milions d'inversió gràcies al Leader — 7
- Polls de Son Forteza — 8
- Cada any hi ha més confreres i la processó va a més — 8

REPORTATGE

- Notícies d'Alaró a la premsa — 9
- Mestre Joan Rosselló — 9
- El primer de maig abans i després del 36 — 10

PARER

- Primer de Maig, la lluita de la classe treballadora ara com fa cent anys — 12

MANS ARTESANES

- Sa ximbomba — 13

MÓN NATURAL

- Los Damunts, canvi del medi natural, canvi del medi humà — 14

MÚSICA

- Los Valendas: actuaren el passat mes al «Zatropeck» — 16

PERRUQUERIA

- La inspiració de Paris: la nova seducció del curt — 18

CUINA

- «Couscous» — 19

AGENDA

- Mostra de pintors d'Alaró — 19
- Cursos d'aerobic — 19

ESPORTS

- Tots els resultats del futbol alaroner — 20
- Futbol Nacional: «Autocares Comas» campió de Mallorca — 22
- L'equip de voleibol de la nostra Sra. de la Consolació — 23

BAR LA GRANJA

BERENARS - TAPES VARIADES
DINARS I SOPARS PER ENCÀRREC
MENJADOR PRIVAT

Avda. Constitució, 39
07340. ALARÓ

Tel. 510248

Tintoteria i bugaderia SA NETEJA

C/ de Sant Roc núm. 52
07340 - ALARÓ
Tel. 87 91 84

1er Aniversari de la revista Un any de revista

Sembla que fou ahir. Fa un any de l'aparició de la revista Alaró, noves i parers i encara ara surt, amb aquella il·lusió i esforç constant, propi de tots aquells que lluiten i treballen per un fi comú: veure-la néixer, una i una altra vegada, a principi de cada mes.

Des d'un primer moment foren moltes les persones que confiaren amb aquell primerenc projecte i així ho han demostrat col·laborant amb els seus articles, unes i altres ajudant-nos amb el suport econòmic, mitjançant publicitat i subscripcions. A totes elles, sens

dubte, les nostres més agraïdes mercès. N'hi havia emperò que desitjaven no veure-la mai al carrer, desconfiaven, temien que es convertís amb aquells prismàtics que permeten veure més enllà de la paret del veïnat; que suscitàs comentaris innecessaris i fes pensar a qui fins ara no ho havia fet. A totes elles les nostres gràcies per haver col·laborat tan desinteressadament.

És obvi que d'entrebancs n'hi ha hagut i de canvis no n'han mancat. Els primers s'han anat resolent amb un esforç comú i els altres han tengut com a fruit una millora en la qualitat de la re-

vista.

En aquest mes de maig compleix el seu primer any de vida. I tot i que encara és jove durant aquests dotze mesos ha anat madurant progressivament, aprenent dels errors, modificant continguts i adequant les diferents notícies a la realitat social del poble.

Com qualsevol altre mitjà de comunicació la seva supervivència depèn de l'interès que demostren els que periòdicament l'adquireixen o s'hi subscriuen, i els que, en definitiva, hi posen la seva confiança.

TALLER JUAN CAMPINS

SERVEI OFICIAL

RENAULT

Renault recomana lubricants **elf**

AVINGUDA DE LA CONSTITUCIÓ, núm. 36
07340 - ALARÓ

RENAULT
EL PLAER
DE VIURE'LS

TALLER I VENDES
Tel. 51 04 72

Un any més, llibres a la plaça per Sant Jordi

Sortosament les porxades de l'Ajuntament ens protegiren de l'aigua que caigué el dissabte matí i que enterbolí una mica l'exposició de llibres del dia 24. Com sovint passa les inclemències meteorològiques jugaren en contra de la diada i a diferència d'altres edicions, fou menor el públic que es congregà a causa del temps. Fins a mig dia el cel no s'aclarí, animant-se llavors més la paradeta.

Més dinàmica fou l'exposició del divendres, pròpiament la diada de Sant Jordi, i això que la parada de llibres en muntà amb un cert retard. Així i tot encara es va rebre la visita de qualche vianant que havia acudit al mercat.

L'acte té com a objectiu principal la promoció de la lectura en llengua catalana, és per aquesta raó que la totalitat dels llibres que són posats a la venda estan escrits en aquesta llengua. Portant els llibres al carrer és també una manera d'acostar-los a un públic que en menys ocasions acut a llibreries.

Des de la seva primera edició l'exposició i venda de llibres és organitzada per la delegació a Alaró de l'Obra Cultural Balear, que alguns anys ho havia combinat amb altres actes d'animació a la lectura. La venda, per una altra part, esdevé una petita font de finançament, petita perquè el percentatge de guany sobre cada exemplar venut és molt reduït. L'exposició de llibres dels dies 23 i 24 d'abril ha estat junt a una conferència de Coco Meneses a la Biblioteca de La Caixa els únics esdeveniments per celebrar Sant Jordi.

MANCA DE NOVETATS

La majoria de títols presents a la paradeta no eren novetat editorial per aquest Sant Jordi, encara que alguns s'havien publicat darrerament. L'oferta majoritària la constitueixen els llibres infantils i juvenils, per una altra part els més venuts tant pel seu cost més assequible com per esser l'hàbit de lectura menys extés entre la població adulta. Una altra part important eren els llibres

sobre temes relacionats amb Mallorca, tant de temàtica històrica, cultural o antropològica, els clàssics de l'editorial Moll des de les Rondalles Mallorquines als volums de la Biblioteca Bàsica de Mallorca.

Els llibres sobre excursions per l'illa també cridaren l'atenció, venent-se uns quants exemplars. Els estrangers es decantaren per les fotografies de Josep Pons d'una Mallorca ja en el passat.

BAR ES CANTÓ

«Ca's Fusteret»

Aperitius i berenars

C/ Campanario, 1

ALARÓ

TALLER DE XAPA I PINTURA

GABRIEL JAUME

Telèfon 51 03 71
Pere Sampol de Son Curt, 15

ALARÓ
(Mallorca)

1993: l'any dels aniversaris per l'esplai alaroner

El 93 pot ser un any molt positiu per l'esplai alaroner, i una de les raons que ens duen a pensar això és que enguany es compleixen diversos aniversaris! 35 anys d'esplai, 20 anys de campaments i 20 anys des de la primera revista.

Per donar-nos compte de la importància de complir 35 anys d'esplai basta contemplar l'admiració que provocam en tots els clubs d'esplai mallorquins. Aquest, per tot això, seria un bon moment per agrair i aplaudir l'iniciativa dels que foren els pioners de l'esplai a Alaró i per tant a la nostra illa, i també a tots els que posteriorment varen saber continuar aquesta tasca fins els nostres dies.

El fet dels nostres 20 anys de cap d'estiu, a més de dos els hi provoca

milers de records situats tots ells en el nostre Castell. I és que exceptuant les darreres generacions tots els demés varem disfrutar, fins que varem poder, dels encants del nostre castell, però el temps canvien, per sort de molts i per desgràcia d'altres, i avui no tenim més que celebrar les velles glories i llaurar-ne de noves. Cal també dir que si no hagués estat per aquelles persones que desinteressadament cercaren un lloc on acampar i mogueren els joves alaroners ara no podríem dir ja en fa vint anys!

Els vint anys de revista, a diferència dels altres s'han vist interromputs ja que durant una època la revista va deixar de sortir. El que si però podem celebrar és que fa vint anys va sortir el primer exemplar i que en aquest nou

curs 92-93 s'ha tornada enllestir i esperem que per molts d'anys més.

Com veis són moltes coses les que podem celebrar aquest any, també seria una bona oportunitat per reunir tota la gran família que ha passat per l'esplai i així tots junts trobar una bona manera de celebrar un poc el que ha estat la nostra història. Qualsevol persona que tengui qualche idea sobre aquest tema es pot posar en contacte amb un monitor, o bé amb la secretaria, i si aconseguim juntar tot el material possible de revista, cap d'estiu i esplai es podrà aconseguir una celebració així com toca. Perquè tots els que hem passat per l'esplai tenim moltes coses per celebrar.

Tolo Noguera

1. DIA DE L'ANGEL.- El passat dia 18 de març tingué lloc al Castell d'Alaró l'encontre que any rera any reuneix a un nombrós grup d'alaroners i alaroneres. Aquesta vegada molts s'hi animaren a pujar, acompanyats sortosament d'un bon sol, i com és costum l'Ajuntament convidà als assistents a un gustós berenar. A més es digué una missa finalitzant així les festes de Pasqua.

2. 1ER ANIVERSARIO DE L'ASSOCIACIÓ DE MESTRESSES DE CASA «NUREDUNNA»

D'ALARÓ.- Amb la intenció de celebrar el que ha estat un any, per a elles, ben complet: fundació, programa d'activitats, aspectes econòmics, recaptació de sòcies... el grup de dones de l'esmentada associació organitzà una festa al seu local, on hi assistiren companyes d'altres associacions i representants de la Conselleria adjunta a la Presidència. Aquest dia poguérem veure algunes de les seves creacions sorgides del variat programa d'activitats que organitza l'associació.

Una de les activitats de les mestresses

Restauració del camí del Castell

Ja han començat les obres de restauració del camí a peu del Castell per part d'un grup de margers depenents de FODESMA. Si qualcú ha acudit darrement a peu al Castell haurà pogut observar com alguns petits trams de l'empedrat s'havien restaurat i netejat de la vegetació que els invadia.

Les obres afectaran tant els trams empedrats, com els marges laterals del camí. A causa de la lentitud d'aquest tipus de treballs haurà de passar força temps fins que la ruta recuperi una imatge semblant a la d'abans, ja que s'ha de tenir en compte que algunes parts es creuen o juxtaposen amb el camí més ample, per anar fins al Pouet amb cotxe.

La restauració del camí del Castell s'integra en el programa de rehabilitació de camins antics de la Serra de Tramuntana. Aquesta iniciativa ha estat

possible gràcies al programa Leader de la Comunitat Europea i a les aportacions econòmiques del Consell Insular de Mallorca. Recordar que l'Escola de Margers de FODESMA ja havia rehabilitat altres camins, com el de Castelló, a Sóller, o el camí a peu a Lluc, i són molts d'altres que es troben en la llista d'espera.

Gràcies al programa de rehabilitació de camins de la Serra es recupera un valor patrimonial comú, al mateix temps que es fomenta l'ús d'aquests tipus de rutes entre un turisme alternatiu. L'excursió a peu al Castell d'Alaró figura a les principals guies estrangeres sobre excursions per l'illa, com una de les rutes més clàssiques, vàlua que se'n dubte es veurà millorada després de la restauració feta pels margers.

Per una restauració integral del Castell

Tant de bo que l'activitat empresa al Camí del Castell es fes extensible a tot el recinte fortificat, actualment en estat pràcticament d'abandonament. Només la part que coneixem com Es Constipador —porta d'entrada i torre de l'Homenatge— es troba en bon estat de conservació, mentre que la resta de les runes es van degradant any rera any. De fet, la vegetació ha cobert part de l'extrem de les murades, fent-hi difícil fins i tot l'accés. L'exemple més clar de degradació són les restes de l'edifici de la Cova de Sant Antoni.

Per una altra part, s'ha de tenir en compte que l'indret reb una considerable afluència de visitants, a diferència d'altres fortificacions del mateix estil existents a Mallorca, com el castell de Santueri (Felanitx) o el del Rei (Pollença), visitants que no sempre són respectuosos ni amb l'entorn arquitectònic ni amb el natural. Així i tot ha arribat als nostres dies en un generalitzat bon estat.

Des que el Castell fou abandonat per funcions defensives totes les atencions i obres de millora han tingut com a destinatari l'oratori, fins i tot a les darreres dècades, quan des d'un punt de vista patrimonial no era discutible la seva importància. Pel que fa al seu origen, no es poden datar les primeres edificacions, sols es sap que a la conquesta àrab de Mallorca ja hi havia un castell. Després de la conquesta catalana i l'esdeveniment de l'episodi més conegut de la seva història, la resistència d'en Cabrit i en Bassa, en el s. XIV comença la decadència de la fortificació, malgrat la importància defensiva que tenia per a la defensa a l'interior de l'illa.

Ja fa uns anys la delegació de l'Obra Cultural Balear a Alaró va posar en marxa una iniciativa que pretenia la restauració de les runes, iniciativa que, com altres, topà amb el silenci. A més el cas del Castell és un tant paradoxal, doncs es posat com un símbol d'identificació local mentre que es troba del tot desamparat, fins el punt que són escassíssims els estudis seriosos sobre la fortificació, pas previ i del tot imprescindible a qualsevol treball superior.

Margalida Simonet

Més de mil milions d'inversió gràcies al Leader

Mil cent milions concretament foren les dades aportades pel que fa a les inversions a la Serra de Tramuntana, inversió aconseguida gràcies al projecte europeu Leader. De la quantitat anterior els particulars n'aportaran 500 milions, la Comunitat europea 300 i la resta es repartirà entre els ajuntaments i la Comunitat Autònoma.

Aquestes xifres es varen fer públiques en una reunió que es va celebrar el passat 22 d'abril a l'Ajuntament d'Alaró, i a la qual hi va assistir un re-

presentant del Ministeri d'Agricultura del govern espanyol. El Director d'Estructures Agràries, Luis Atienza, es va mostrar molt optimista respecte als resultats, manifestant la possibilitat que les ajudes es repetissin en anys venidors.

Aquestes informacions han estat extretes de la premsa escrita, doncs la revista «Alaró. Noves i Parers» no se n'assebentà de l'acte fins a la publicació als diferents mitjans de comunicació, és per això que no disposam de fotografia alguna de l'esdeveniment.

Fe d'errades

A causa d'un error en la composició de texts, la informació sobre **Aspectes arquitectònics destacables de l'Escola Graduada**, apareguda en el núm. 8 d'aquesta revista a la pàgina 6, correspon a l'arquitecte alaroner Jaume Llambies i Rosselló, i no la de la pàgina núm. 10 tal com erròniament se li atribuïa.

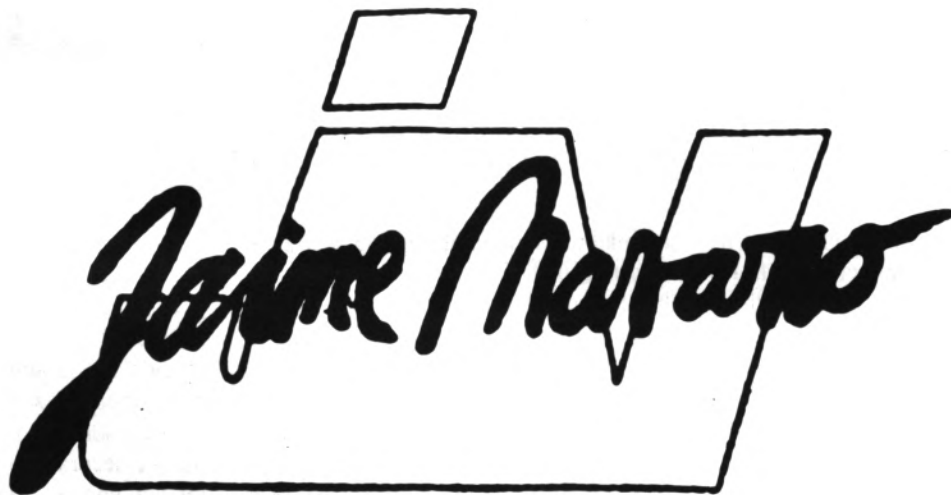
Forn Nou
PASTISSERIA

Joan Alcover, 35

Tel. 51 03 13

ALARÓ (Mallorca)

Materials Construcció

C/. Gómez Ulla, 79 - Tel. 51 00 32
07340 - ALARÓ (Mallorca)

Polls de Son Forteza

Com podeu observar, ja fa molts d'anys, no sabem bé quants, els polls de Son Forteza ja eren admirats i fins i tot fotografiats per formar part d'una col·lecció de postals dels indrets més bells de Mallorca.

COLECCIÓ «MANYOCH»

10. Polls de San Forteza.=Alaró, (MALLORCA)

Cada any hi ha més confreres i la processó va a més

Com cada any la Setmana Santa ens envolta del misteri devocional on les processons esdevenen l'eix principal, el silenci i l'ordre caracteritza la desfilarada que lentament omple els carrers de ritual, per uns necessaris, per altres esperat, per altres folklòric, tothom, vulgui o no, respira l'olor de ciri i en fa una vivència per a si que no ens la mostrarà.

Enguany, també, les caperutxes (caperutxes) ens han tornat a deixar veure els seus colors. Dins l'Església s'inicia la processó que es va configurant poc a poc de la mà i de la veu del vicari qui

amb autoritat dicta el nom de cada confraria, primer i per ordre d'antiguitat: banderetes de la parròquia, tambors, confraria de la Mare de Déu de Lourdes (les cels), confraria de Crist (les vermelles), confraria de la Mare de Déu de l'Esperança (les verdes), confraria de la Mare de Déu del Refugi (les negres), confraria de la Passió o del Bon Jesús (les cordades), Mare de Déu dels Dolors (les endolades), Sant Crist, i els capellans acompanyats per dos confreres de cada una de les confraries.

Els passos de la processó són una

mica atípics si els comparem amb altres processons d'altres pobles ja que normalment els passos representen l'ordre de la passió de Crist; les preferències són clarament marianes sense que ningú n'expliqui la raó. De tota manera sorpren la pulcritud dels vestits, la decoració i la cura dels passos, tot tan ben arreglat i compost que fa endevinar que existeix una disciplina ferma amb voluntat de fer-ho bé, i que fa intuir una gent que quan vol sap treure la seva personalitat de poble tot i que ho pot fer molt bé.

Notícies d'Alaró a la Premsa

«La reforma de la carretera d'Alaró-Lloseta està subjectada a la reconstrucció de les parets seques, ja que els propietaris de les finques que es veurien afectades per l'ampliació estarien disposats a cedir el terreny amb la condició de reconstrucció de les parets.

També s'ha de tenir en compte que aquests terrenys estan a dins l'Àrea Rural d'interès Paisatgístic i la reforma hauria d'ésser segons el regidor Josep Verd molt respectuosa amb la Natura».

El Día del Mundo 22-2-93

«Segons pareix Alaró tindrà una única xarxa d'aigua. L'actual xarxa de la font de Ses Artigues haurà de deixar de funcionar ja que, segons el Batle, no reuneix les condicions mínimes de sanitat, per això, és preferible que aquesta sigui canalitzada a la marxa municipal. Un dels avantatges que l'Ajuntament està disposat a estudiar és la Tarifa reduïda pels regants».

Diario de Mallorca 3-3-93

«La penya del Castell d'Alaró és un dels llocs apropiats pels amants de l'escalada o del «rapell».

Baleares 10-3-93

«El Ministeri d'Obres Públiques destinarà 130 milions a la Comarca del raiguer per posar en marxa un pla hidrològic urgent.

A la reunió que es realitzà amb els responsables de la Mancomunitat i el subdirector de la Junta d'Aigües es detallaren les millores a fer i decidiren que aquestes haurien d'estar acabades en el mes de Juny».

Diario de Mallorca 27-2-93

Mestre Joan Rosselló

La lluita de la classe obrera alaronera

Mestre Joan Rosselló i la seva dona

Mestre Joan Rosselló fou des de molt jove un lluitador nat i alhora arrelat als problemes de la classe obrera d'Alaró. Ell mateix, i amb un esperit sindicalista encara patent, ens ho conta.

«Jo devia tenir 26 o 27 anys, devers l'any 1928 i ja existia una societat obrera que es deia Sa Fraternitat. Llavors durant el 1er. de maig tothom col.laborava... hi havia música i feiem una manifestació. Quan l'havíem acabada anàvem en Es Casino i allà es feien mitings. Era un dia de festa i de lluita. Reivindicàvem uns drets com la jornada laboral de vuit hores, del «retiro obrer» i una seguretat.

S'horabaixa anàvem en el futbol... Tothom col.laborava... S'hi veia un entusiasme. Me'n record que tenia 17 o 18 anys i ja se feia. Era una festa del treball, organitzada pels sindicats...

Durant la dictadura d'en Primo de Rivera, l'any 23, es continuà celebrant el 1er. de maig. Després amb la proclamació de la República també es continuà celebrant però va ser durant la dictadura del General Franco que es va suprimir la celebració del 1er. de Maig perquè estaven prohibides les associacions sindicals.

Un cop restaurada la democràcia, a Alaró es tornà a celebrar el 1er. de Maig en el 1978.

Per mor del gran nombre d'obers del calçat existents a Alaró, aquesta festa aconseguia una gran participació... Era una festa sindicalista, on la classe obrera era la protagonista».

Caterina Amengual

El primer de maig abans i després del 1936

ABANS

Resseguir la història ens fa comprendre, quasi bé sempre, que potser les coses no han canviat tant com ens pensàvem. El món del treball parla per si sol, tots ho sabem; regular-ne els límits tant de la jornada com del salari ha estat el gran objectiu del moviment obrer; reivindicar la jornada de 8 hores ha constituït durant dècades l'aspiració constant del col·lectiu obrer.

Si reculem fins al segle XIX, quan la indústria feia acte de presència als països més avançats i el liberalisme (doctrina que defensa la llibertat política i econòmica; actualment té un altre significat) que, sota la direcció de la burgesia, va passar de ser una força revolucionària a esdevenir, des de la segona meitat del segle XIX, una fórmula de defensa de l'ordre establert enfront de les aspiracions populars i també dels rics a causa de l'intervencionisme estatal en la vida econòmica; era, doncs, una època d'abusos i de jornades laborals extenuants; tot això va fer que el col·lectiu de treballadors comenci a utilitzar la vaga com un mitjà de revolta per exigir les seves reivindicacions.

La lluita per la jornada de 8 hores va iniciar-se a Anglaterra expressada en forma de vaga general, després França, i Europa. Els emigrants anglesos estenen aquesta idea a Austràlia i a Amèrica i va ser en el Congrés de Chicago (novembre de 1884) on es va aprovar la resolució que legalitzava la jornada de treball de les 8 hores a partir de l'1 de maig de 1886. Però, l'esdeveniment que va fer que l'1 de maig es convertís en una data símbol va ser la tragèdia

que es va produir a Chicago, una ciutat on el moviment anarquista la va convertir en el centre més important d'agitació revolucionària d'Amèrica, morts i repressió va ser el resultat que va commoure al món.

El Congrés de París (juliol de 1889), format pels Delegats Obrers, va adoptar la data de l'1 de maig per a la manifestació internacional de les reivindicacions del treballadors. La resolució aprovada pel Congrés no qualificava de «festa» la diada, però per resaltar l'aire pacífic de la jornada a la pràctica es va fer; de tota manera, el Congrés de París no va voler donar una forma exclusiva a la manifestació de l'1 de maig: «només exclou la violència».

Així, l'1 de Maig de 1890 es va celebrar, per primera vegada, la Festa del Treball de forma oficial. L'objectiu de la manifestació era l'establiment de la jornada de 8 hores.

A Palma de Mallorca, el Primer de Maig de 1890, també es va celebrar. El programa d'actes es va limitar a la celebració d'un míting al teatre-circ Balear on es va acordar la creació de l'Ateneu Obrer Mallorquí impulsat per una junta directiva composta per sabaters; va ser el primer intent d'associacionisme obrer. A partir de l'any 1893 i fins al 1936 la convocatòria de la celebració va ser organitzada per l'Agrupació Socialista de Palma en col·laboració amb la Federació Local de Societats Obreres, Federació de Societats Obreres de les Balears i Unió General de Treballadors, amb la participació freqüent dels republicans. Els comunistes i els anarquistes, algunes vegades també s'hi van afegir; també,

a partir de l'any 1918 les federacions obreres catòliques.

Dues dates ens queden importants en aquest període de 1890-1936: Una, l'any 1919 es va fer a Washington, la primera reunió de la Conferència Internacional del Treball, on van assistir representants dels governs i de les organitzacions patronals i obreres dels països que formen part de la Societat de Nacions i on es va adoptar un projecte de Conveni Internacional que limita la jornada laboral a 8 hores per dia i 48 per setmana als establiments industrials.

L'altre, l'any 1931, quan el Govern Provisional de la República espanyola va ratificar, sense condicions, el Conveni de Washington i mitjançant el Decret de 22 d'abril de 1931 del Ministeri de Treball i Previsió el qual va ser elevat a Llei el 9 de setembre de 1931 va declarar l'1 de Maig, de cada any, dia festiu.

Aquesta diada, la de l'1 de maig, va quedar disponible a la iniciativa dels organitzadors de cada poble, les reivindicacions laborals segurament eren unitàries però la festa en si era específica, individual, cada col·lectiu o cada persona podia fer el que volia, sortir al camp o a la costa. Però, malgrat tot, era una època participativa, no tant pel que fa referència a les dones perquè la seva presència era nul·la en qualsevol manifestació o míting.

A Palma tenim constància que la diada girava a l'entorn d'una sèrie d'actes:

EL TOC DE DIANA, cap a les 6 h. del matí, per la banda de música amb

la interpretació d'un pasdoble, recorria els carrers i les places precedida per banderetes roges, emblemes, cartells, etc., i acabava entre les 8 i les 9 h.

Va ser prohibit durant la República del Primo de Rivera, després es va tornar a recuperar almenys fins el 1934.

EL MÍTING, era el punt central de la diada, i que poc a poc amb els anys va decaure. El President, normalment era el mateix de la Federació de Societats o el de la UGT qui hi intervenia en primer lloc, per explicar els punts més significatius de la diada, després ho feien la resta d'oradors. En acabar el secretari llegia les conclusions que després presentarien al governador i al batle.

LA MANIFESTACIÓ, es feia després del míting, les xifres oscil·len entre 500 i les 3.000 persones. Aquesta anava precedida per una banda que tocava la Marsellesa o un pasdoble, seguida per les banderes de la Federació i de les Societats i la Presidència, dirigents republicans i socialistes veterans. La millor època va ser entre els anys 1910 i 1917, on desfilaven caravanes de ciclistes i carrosses al·legòriques.

L'APLEC, es celebrava després de la manifestació i en família, i només va ser interrompuda per la Dictadura de Primo de Rivera i l'any 1930 i 1935. Els llocs més freqüents a Palma eren la pedrera del Terreno, bosc de Bellver. Balls, concerts, jocs n'eren els entreteniments.

LA VETLLADA, començava entre 8 i 9 h. de la nit i durava 4 hores. El programa consistia en una representació d'un drama social i un sainet. Solistes que cantaven, jotes i conjunts. També s'hi llegien poesies, monòlegs, etc. El programa de l'any 1919 és el més complet. Davant la falta d'assistència es va intentar d'unir el míting i la vetllada, aquesta no era gratuïta, però els preus eren populars.

DESPRÉS

El 12 d'abril de 1937 el Govern de l'Estat franquista va optar per la supressió del Primer de Maig com a diu festiu atès el seu caràcter marxista, però en compensació s'inclou al calendari oficial el 18 de juliol com a la festivitat del Treball Nacional, era l'any 1940.

El silenci va sepultar l'1 de maig fins que la veu del papa Pius XII, l'any 1955, va proclamar el mateix 1 de maig la institució de la festa litúrgica de Sant Josep Obrer; és així, doncs,

com l'esmentada festa va quedar consagrada i pujada als altars.

El règim de l'Estat espanyol tenia una festa oposada a la del Primer de Maig, però, no importava massa, ningú no s'enterava de res.

L'1 de maig de 1956 va ser el Primer de Maig festiu a Mallorca després de la guerra civil, havien passat 20 anys. Una festa convertida en religiosa, militar i l'atorgament dels premis a la natalitat. Des del 1962 al 1972 les demostracions sindicals presidides pel govern en ple i els prínceps Juan Carlos i Sofia eren televisades en la seva totalitat; les medalles al mèrit en el treball les atorgava el Ministeri de Treball, alguns mallorquins van ser decorats amb aquesta insígnia. Però, com és sabut l'1 de maig feia uns anys que es celebrava clandestinament: 1967 al cim de na Burguesa, la Vileta, i a altres llocs, el risc era molt, el perill d'acusació de fer un acte polític il·legal podia costar pressó, exil·li i a saber què més.

L'any 1978, els sindicats majoritaris i els partits d'esquerra van convocar una manifestació autoritzada pel centre de Palma, unes 5.000 persones, segons la premsa diària, es van poder manifestar i celebrar el Primer de Maig en llibertat.

La majoria de pobles de Mallorca participaven organitzant concentracions, però sobretot aplecs: puig de Santa Magdalena (INCA), s'Oliveret (ALARO), ESPORLES, LLUCMAJOR... i així continua... Els sindicats a Palma continuen convocant cada any.

Per al Primer de Maig d'enguany, les consignes de l'agrupació CCOO són:

PER A LA PAU I LA SOLIDARITAT
PER A L'OCUPACIÓ I LA PROTECCIÓ SOCIAL
CONTRA EL RACISME I LA XENOFÒBIA

Però cal que quedi clar que aquesta data que la història fixa com a jornada reivindicativa dels drets dels treballadors sorgeix del moviment anarquista, encara que molt ens pesi, de la seva lluita revolucionària, per tant, malgrat el caràcter anarquista i nacional la jornada universal que s'imposa i que avui coneixem té un origen i un desenvolupament socialista.

NOTA: Les dates d'aquest reportatge han estat extretes del Primer de Maig a Palma, d'Antoni Nadal (Cultura fi de segle, Ajuntament de Palma).

Eulàlia Colom

Als obrers

Sou lluitadors, mes la lluita que feis un any i un altre any no és lluita de matar homes no és lluita entre germans.

No és lluita que posi llàgrimes en els fogars desolats, no és de fer córrer amb odi grans torrenteres de sang.

No, germans; la vostra lluita n'és una lluita de pau; vostres armes són les eines, vostre escut és el treball.

Obriu camins que s'allunyen des del poble a la ciutat; treis el carbó de les mines, de baix de terra els mitjans.

Aixecau palaus i torres que ufanoses van guaitant dins la blancor del viatge, sobre el riu d'un cel blau.

Tot quant feis és obra bona; sens vosaltres no hi ha blat, sense el blat no hi ha farina, sens farina no hi ha pa.

Dels preceptes del Gran Mestre no estau, obrers, allunyats: sou sempre els fills de la feina i la feina és noble i gran.

No són els tresors immensos que us daran el benestar; té conhort vostra pobresa, té dolçura la humilitat.

Beneïda vostra lluita que és una lluita de pau, sense cap desig d'extermini, sens derramament de sang.

Germans ; Visca nostra terra!
; Visca lo primer de Maig!
; Visquen els obrers i obreres!
; Visca per sempre el treball!

Jaume Ferrer i Oliver
(El Obrero Balear, 6 de maig de 1916)

Primer de Maig

La lluita de la classe treballadora ara com fa cent anys

Per parlar del Primer de Maig, sigui des d'una perspectiva històrica o per seguir reclamant la seva transcendència i vigència en el món actual, sempre ho haurem de fer en la seva dimensió internacional, és a dir, no podem oblidar que aquesta fita en la història de la lluita obrera, sempre ha transcendit fronteres i té i tindrà el mateix significat per a qualsevol treballador i treballadora d'Alaró com pels miners negres de Sud-Africa.

Per primera vegada l'1 de Maig va ésser celebrat, l'any 1890, en els pocs països en que va ser permès, com a recordatori de la matança de treballadores de Xicago de 1886, és així que aquesta data quedà instituïda com una jornada de lluita del proletariat internacional. Es tractava de convertir una data en símbol de la lluita quotidiana i de cada país enfront del capital.

En aquells primers anys les reivindicacions giraven en torn al dret de constitució de sindicats i a la instauració de la jornada de les vuit hores, conegut amb el lema de les tres vuits (vuit hores de jornada laboral, vuit hores d'educació i vuit hores de descans).

Podria pensar-se que aquests drets, coneguts en la totalitat dels països industrialitzats fa ja molts d'anys, són un fet evident arreu del món. Res més lluny de la realitat, si tenim en compte que a una gran quantitat de països de l'anomenat «Tercer Món» no només no existeixen condicions laborals regulades o negociades entre treballadors i capitalistes, sinó que la misèria i la fam acumulen borses de població a les grans ciutats que constitueixen un exèrcit que cerca feina a qualsevol preu i en les condicions més precàries.

Les taxes d'analfabetisme creixent en països tan aprop de nosaltres com els del Nord d'Àfrica, Marroc davant de tots, ho diuen tot quan a la vigència ara fa més de cent anys de les reivindicacions bàsiques amb les que comença

la celebració del Primer de Maig.

Per tant és evident la dimensió internacional en la celebració d'aquesta diada pel fet d'haver tingut i tenir els mateixos horitzonts en la lluita quotidiana de treballadors i treballadores de tot el món.

En el que respecta aquí i ara, com cada any el Primer de Maig significa la cloenda d'un any de lluites, vagues, manifestacions, etc., per tal de no perdre els espais conquerits fa anys i seguir avançant en el que respecta a les condicions de treball, les millores socials, l'estabilitat i la creació d'ocupacions.

Aquest any, immersos en una crisi internacional de la que encara no veiem la fi, hem continuat denunciant una involució en conquestes socials, de salaris, d'ocupació, condicions de vida. Involució que s'extén a l'àmbit polític arreu de tota Europa.

Aquest és un moment també de fer un repàs a tota una dècada que va començar amb una il·lusió de la classe treballadora davant un canvi que se'ns prometia. Si miram cap enrera veurem com diu el Sr. González que evidentment hem avançat amb el que respecta a infra-estructures, competitivitat, integració a Europa, etc., però podem dir que el cost de molts d'avanços i passes donades ha estat fet sobre l'esquena de treballadors i treballadores, dels jubilats i dels més pobres. És paradigmàtic, si més no, que en deu anys de govern «socialista» els rics són avui més rics i alguns que no ho eren el 1982 avui són nous rics. La injustícia social s'ha incrementat, les diferències entre pobres i rics augmenten progressivament i la classe mitjana va perdent poder adquisitiu i oportunitats. L'atur, llevat de la seva base estructural, és producte d'una política neo-liberal, que desprotegeix al treballador/a, permetent el treball en precari, que insisteix en minvar les despeses públiques, que destrossa la petita i mitjana empresa i recolça al

gran capital.

Enguany, com cada any, al Primer de Maig, tornarem a encetar un any de lluites i projectes, de fermesa en la seguretat de que sense lluita no és possible avançar en les conquestes socials i de classe. Molts dels eslògans que se cridaran en la manifestació de la Plaça d'Espanya seran com cada any un reflex de les preocupacions immediates de la gent i del compromís amb els problemes reals de les forces polítiques i sindicals que sortiran al carrer.

Ara un fantasma recorre una altra vegada Europa, és el del racisme i la xenofòbia, contra la immigració. És per això que enguany aquest serà un dels eslògans que encapçalaran tots els manifestos. «Contra la xenofòbia i el racisme».

La situació de la dona en el món del treball s'ofereix en condicions d'inferioritat, la dona sofreix discriminació social i laboral per motius clarament sexistes. Reclamen la igualtat d'oportunitats.

Els tres milions i pico d'aturats/des obliguen també a passar factura a la política econòmica d'un govern que es diu socialisme. No podem caure en la trampa i xantatge que la moderació salarial portaria solucions i creació de llocs de treball. Un pacte de moderació salarial mai ha comportat més creació d'ocupacions, sino més beneficis pel capital. Per tant també aquí el compromís amb un problema d'una dimensió catastròfica per a molta gent.

Reclamarem també que no se'ns engani amb la Llei de Vaga, que de no haver adelantat les eleccions aquest Govern hauria hagut d'aprovar.

Segur que sortiran moltes altres coses per recordar-lis que seguim aquí, com fa cent anys, que la història no s'ha acabat, com pretenen alguns i que hi ha valors, propis de la classe treballadora que no es perdran mai.

Francesc Lillo

Sa Ximbomba

TONI ROSSELLÓ ROSSELLÓ

«Sa flor d'aquest davantal
que deu valer de diners
però encara val molt més
aquesta que duus davall»

Aquesta és una de les cançons, verdes i madures, com diu ell, que canta quan fa sonar la ximbomba.

En Toni de can Rafel, així el coneixem tots, ho duu dedins; de petit veia com son pare ja en feia: «però abans no era com ara, havíem d'esperar Sant Roc per matar un conill i fer una ximbomba».

Fa quinze anys que s'hi dedica seriosament i només cal eliminar com li agrada això que els darrers cinc anys n'ha fetes més de tres-centes.

Per Sant Antoni el sentim cantar i

molt sovint al Pouet: «tocar la ximbomba no té cap secret si ho fas de gust». Ell m'ho explica dient: «la ma sempre per avall i rup, rup, rup».

Cantant no segueix un model únic de tonada, ell fa floreos, és a dir n'alterna de diferents. Emperò: «la tonada que tots coneixem la ximbomba natural és: Sa ximbomba ja no sona, rup, rup, rup...»

No cal saber música, només t'has d'entendre bé amb la ximbomba. Ell, així i tot, té el carnet de música professional. Cap als anys setanta tocava el saxo.

Escoltant-ho parlar sembla que es tracta d'una tècnica senzilla, la de les ximbombes, però poder aconseguir un so com ell fa ja no ho és tant, «tocant li dones el ritme que tu cantes».

La Ximbomba està feta de la pell, la

cabota, la canya i el cossiòl.

La pell autèntica és la de conill, la de cabrit també serveix; les dues, i així ho recomana ell, han de ser banyades per fer la ximbomba: mort l'animal, feta la ximbomba: «ja que si primer s'eixuga, les venetes que són com a cordes vocals poden espenyar-se».

Ell vol cossiòls poc foradats, sinó el so s'escampa i ja no sents aquella nota plena.

No ho vol deixar anar, això de fer ximbombes, i és que ja en queden molts pocs. Els jovenets no n'aprenen, però potser els n'ets d'En Toni en sabran, ell els n'ensenyarà.

«....
no sona ni sonarà...
rup, rup, rup...»

Los Damunts: canvi del medi natural - canvi del medi humà

Una de les conseqüències d'aquesta democràcia que molts no vàrem saber copsar, va ser la de comprovar que la forma de moltes iniciatives populars es perdia enfront de les noves institucions democràtiques. En tenim molts d'exemples en la lluita ecologista de les Balears en contra de molts projectes urbanístics. Ara la tasca consisteix a anar a votar i adquirir el dret de fer d'espectador de tot el que s'esdevé. Poca cosa més podem fer enfront de partits polítics que moltes vegades reben les ordres des de molts quilòmetres lluny d'aquí.

Tal vegada aquesta introducció no és la més apropiada per parlar d'un tema tant senzill com és l'esdevenir de Los

Damunts durant aquests darrers vint anys. Però al cap i a la fi, és el que passa a casa nostra, al nostre barri i municipi, el que més ens afecta i ens condicionarà a l'hora de viure en convivència i en clau de progrés humà i de medi natural.

A Los Damunts fa vint anys els allots teníem un bon lloc on jugar a futbol: «els horts». Era un camp llarg entre el carrer de Son Duran o camí de Ses Artigues i el torrent de s'Estret. Vora el torrent hi havia figueres molt grosses que la gent tenia llogades per collir-hi les figues a l'estiu. Avui encara queda una figuera, la resta són caramulls d'escombreries on segurament s'alçaran adossats o qualche cosa per

l'estil. També hi ha una plaçoleta dura, de pedra i ciment amb uns pocs metres quadrats d'arena on suposadament els infants hi han de jugar. No s'hi ha oblidat un troç on aparcar cotxes ni una cabina telefònica tota d'alumini i vidre.

A Los Damunts hi ha dues manxes d'aigua, una d'elles a la Plaça de Cabrit i Bassa i l'altra al creuer de Son Borràs amb el de Son Ros i Can Cresta. Aquesta manxa fou construïda durant la República, essent batle Pere Rosselló, «Sa Maquineta», estimat i recordat encara per aquells indrets. És una llàstima que no es prenguéss la decisió senzilla i sensible de conservar les manxes antigues, vertaders enginyers artesanals i funcionals que no havien

Venda i reparació
de motos i bicicletes
**TALLERS
MIGUEL**

C. Dr. Fleming, 4
Tel: 87 91 58 Alaró

CAN MORENO

**Embotits casolans
i
verdura fresca**

Carrer Barbut, 10. ALARÓ

CAN TIU

Bar - Restaurant

DIMECRES TANCAT

C/. Petít, 11
Tel. 510148

ALARÓ
(MALLORCA)

iRUBINES
MPREMTA

Pere Barceló Busquets

C/ Bonaire, 1
Tel. 51 17 39
Fax 51 17 39

07350 BINISSALEM (Mallorca)

de mester d'electricitat. Ens agradaria saber què sen va fer d'aquestes manxes de ferro.

A la placeta de Cabrit i Bassa no s'ha sembrat cap arbre, però els diumenges hi caben tants de cotxes que a peu i tot és difícil de circular-hi i el camió dels fems ha hagut de desistir qualche diumenge de seguir la seva ruta. L'antic quarter de la Guàrdia Civil, ara de propietat privada, s'esbucava dia a dia sense esperança de funcionalitat a favor del poble.

El torrent de l'estret fa vint anys era a cel obert des «dels horts» fins al pont que uneix el carrer de sa Bastida i el de Can Coxetí.

Quan plovia molt, s'hi veia passar l'aigua fins caure al petit salt que hi ha baix del pont. Aquest torrent fou tapat i

convertit en un carrer que dona accés cap a Ses Artigues; els darrers anys s'hi han fet xalets als seus costats.

Encara que ingènuament hom podia i pot pensar que un passeig peatonal arran de torrent hagués estat més respectuós amb el medi humà i natural, afavorint una comunicació i contemplació més sana que la produïda pels cotxes i motos que hi corren.

Els al.lots i vells de Los Damunts tenien el millor lloc per fer volar estels a l'era del camí de vela; amb els nous entreteniments per jugar són pocs els nins que avui en fan volar, si bé tampoc l'era seria avui el millor lloc, ja que s'hi ha excavat per fer els ciments d'una nova construcció.

Els temps canvien sempre, i l'esdevenir d'un indret com Los Damunts, pens que pot -encara- estar tan lluny del desgavell com de la petita utopia.

Joan V. Lillo i Colomar
Los Damunts. Abril 93

Horari del'autobús

Feiners i dissabtes

Sortides d'Alaró 7'45 h., 9'45 h., 15'30 h.

Sortides de Palma 9'00 h., 13'00 h., 19'00 h.

Diumenges i festius

Sortides d'Alaró 8'00 h., 18'30 h.

Sortides de Palm 9'00 h., 19'30 h.

Combinació tren Palma-Inca de les 20'00

Sortida Alaró-Estació Consell 20'00 h.

Sortida de Consell-Alaró 20'30 h.

(Excepte Dissabtes, diumenges i festius)

Mes de maig, mes de Maria

Què bell és el mes de maig
amb les seves flors per brotar
per això l'Església a Maria
l'ha dedicat

És per tu Mare meva
ets un do de bondat
ets una estrella que il·lumina
ets una llum sense igual.

Tu tornes en bé, alegria
quan ve a tu un penant
ets un llum d'esperança
per tot es que és un gran malalt.

No hi ha cap flor
que a la teva persona
no pugui posar
des de la rosa més grossa
a la més petita margalideta des camp.

En aquest mes de Maria
una cosa li deman
que totes aquestes flors brotin
on ella sap que més falta fa

UNA AMIGA PER TOTS
VOSALTRES
Anita Sastre

expert

ELECTRÒNICA RUBÍ

C/ d'Alexandre Rosselló, 9 - Tfn. 51 08 11

ELECTRODOMÈSTICS

REPARACIONS

ANTENES

PARABÒLIQUES

PER TOT EL MÓN VENEM EXPERIÈNCIA

roella

Avinguda de la Constitució, s/n.
ALARÓ (Mallorca)
Tel. 51 02 39

*papens
i
llibres*

Los valendas: actuaren el passat mes al «Zatropeck»

El Cafè Teatre Zatropeck seguint el programa d'actuacions i d'altres alternatives culturals pel mes de març, ens va donar l'oportunitat de veure i escoltar a «Los Valendas» en directe.

«Los Valendas» està format per joves músics que, a la mateixa vegada, ja són uns veterans en el pop-rock mallorquí: Javier Escutia, Toni Noguera, German Soler i Miguel Alemany. Fan un pop-rock de belles i suaus melodies, acostant-se a grups del 60 com els Beatles i Byrds, però amb un so actualitzat. Tenen unes quantes maquetes gravades, una de juny del 90 amb dos temes en castellà, «Su amigo fiel» i «No voy a callar». L'altra maqueta gravada és del febrer de 1991, amb nou temes, tots en anglès. Aquest mateix any graven i treuen al carrer a través del segell madrileny «Munster Records» un mini LP «Purple Friend» i el llarga durada, «Turtle friend», que inclou set temes, un d'ells ofert amb dues versions diferents. De nou tots en anglès.

El concert que tingué lloc el 13 de març, no va començar amb la puntualitat que en principi demanava el grup (no sabem el perquè), i començà poc més o manco amb una hora de retard. Per una altra part, el preu de l'entrada no fou obstacle perquè el local s'omplís amb unes 350 persones.

«Los Valendas» varen aprofitar el concert per presentar nous temes, que inclouran en un proper llarga durada. A més d'aquests nous temes interpretaren els que ja formen part del llarga durada ja editat, «Purple friend», amb peces com «With the tide» i com no, versionaren els Beatles. El que no va estar a l'altura va ser l'equip de so, que en certes ocasions, com en aquest concert, li mancà potència i qualitat, o així ho manifestaren els que de manera assídua acudeixen al local.

Des d'aquestes línies volem donar les gràcies a les alternatives que ens ofereix el Cafè Teatre Zatropeck, amb actuacions musicals, teatre i exposicions.

Tomeu Simonet

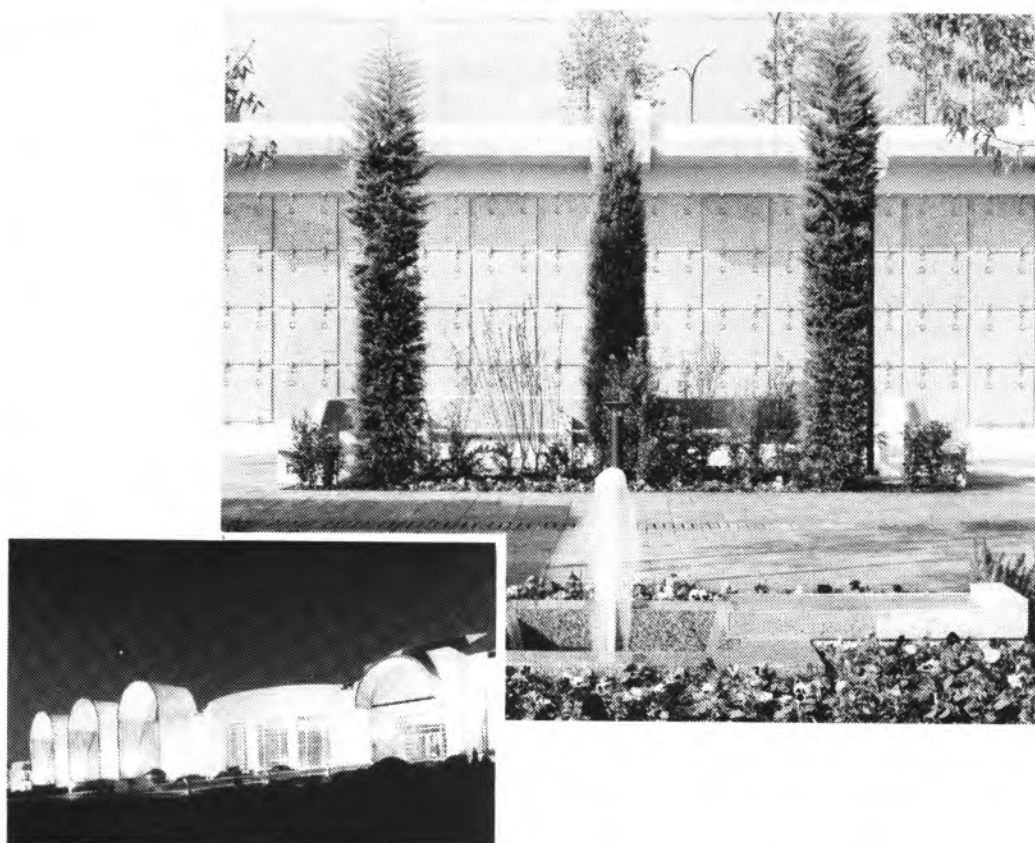
RESTAURANT · BAR

Marta i Joan

Street

ESPECIALITAT EN
PEIX FRESC

C/. Veri, 2 - Tel. 82 09 35
PORTO CRISTO (Mallorca)

BON SOSEC, S.A.

**Ja compta amb tots els permisos
i llicències per a l'activitat de
«JARDINS DEL REPÒS»**

«JARDINS DE REPÒS» comunica a la població de Mallorca la seva definitiva posada en funcionament, ja que compta amb tots els permisos necessaris de sanitat i indústria, i amb el d'obertura de l'Ajuntament de Marratxí

La inspiració de París: la nova seducció del curt

Són insolents les parisenques, o tal vegada, provocadores? Ni una cosa ni l'altra, sinó més que mai femenines, amb aquest esquitx d'audàcia que fa que se les admiri.

Generalment quan la moda en el vestit s'allarga, la longitud del cabell decreix. És un fenomen que cap llei formal no ha aconseguit explicar. El «pret-à-porter» ha llançat per a la primavera-estiu les directrius de la moda, inspirades en els grans corrents socio-culturals: protecció del medi ambient, moda camperola, viatges, món urbà i laboral, cinema dels anys cinquanta i seixanta...

Seguiran aquests esquemes els nostres estils de pentinats? Sigui com sigui, i malgrat la moda recent dels cabells recollits, més o menys sofisticats i engalanats moltes vegades amb joies, aquí arriba amb força el curt estiuenc. Els perruquers de París han apostat per una sèrie de tendències a cada una de les quals han posat un nom, posem així

uns exemples. **Adriana** és el cabell recte on es combinen les tonalitats roses amb zones sàviament ombrejades. La versió onada presenta metxes desfades cap endavant que es contraposa al pentinat amb un degradat a les puntes que aporta lleugeresa. A la versió llisa, la ratlla enmig confereix un prudent ordre a la cabellera, tan sols uns cabells que acariciïn la cara. **Saxo** és una recta en caiguda, que coqueteja

amb els anys de l'època «yé-yé». **Tempo** és ideal per a les dones esportistes o molt enfeinades que volen lluir impecables en les seves activitats. **Ca-baret** està pensat per a dones sofisticades.

Au idò endavant, i a posar-vos com les parisenques!

Miquel Llinàs

El racó de l'Ebenista

LA FUSTA I LA SEVA IDENTIFICACIÓ

Els tronc acabats de tallar contenen gran quantitat d'aigua, la major part de la qual s'elimina durant el procés d'assecat de manera que la fusta es pugui utilitzar en els diferents treballs d'ebenisteria. El roure, per exemple, perd quasi una tercera part del seu pes durant el temps que s'eixuga, i moltes altres fustes arriben a perdre proporcions fins i tot majors. Si la pèrdua d'humitat és excessivament ràpida, el tronc es clivellarà (s'esquerda sobre tot pels extrems, on la pèrdua d'humitat es més ràpida), cosa que el farà inservible en una gran part. Per reduir la velocitat d'eixugada, molts de tronc de fusta dura de bona qualitat es deixen tallats en el sòl del bosc on el procés és més lent per les condicions d'humitat i

ombra.

L'ADOBAT

L'èxit del procés d'adobat depen de que la fusta s'hagi eixugat lentament i uniformement. És per això que la fusta se serra molt millor durant l'hivern. Els dies freds i humits eviten que la fusta s'eixugui massa aviat.

IDENTIFICACIÓ DE LA FUSTA

Per identificar-la s'han de seguir diferents criteris. Fustes sense acabats que són d'una mateixa espècie, poden tenir un aspecte diferent degut a factors com el contingut de sals minerals de sòl, la forma de creixement, o la salut de l'arbre.

DIFERENTS FUSTES QUE ES

PODEN TROBAR EN ELS MOBLES D'ÈPOCA

-Peces tornejades..... Faig, Bedoll, Boix, Caoba
 -Peus de cadira.... Faig, Bedoll, Freixe
 -Mobles pintats..... Faig, Bedoll
 -Fusta doblegada..... Faig, Bedoll, Freixe, Teix, Salze.
 -Seients de les cadires..... Om, Arç.
 -Empostissat de taules..... Sicòmor.
 -Empostissats rústics..... Roure, Om, Perera, Cirerer, Castanyer, Noguier, Freixe
 -Empostissats de qualitat Caoba Roure.
 -Suports per xapar..... Roure, Pi.
 -Laterals per calaixos..... Castanyer, Roure, Caoba, Pi.

Pascal Vaugon

«Couscous»

És un plat exquisit d'origen magrebí i ens és presentat per na Bàrbara Colom Salom de ca na Silis.

Ingredients:

- Couscous
- Carn de xot
- Ceba i tomàtiga
- Pastanagó, mongetes tendres, naps, carabassí i col.
- Un pot de ciurons cuits.

Preparació.- Es fa un aguiat de carn amb verdures. Per això s'ha de trossejar la carn i daurar-la. Afegir la cebada picada petita i la tomàtiga. Un cop fet el sofrit hi afegim la resta de verdures: el pastanagó, les mongetes tendres, el nap, el carabassí, i la col. Salprebar-ho i deixar-ho coure dolçament. Al final afegir-hi els ciurons ja cuits.

A part, dins una olla aposta per fer aquest plat, una couscoucière, s'hi fica aigua i a la part de dalt la sémola de blat o couscous. El couscous ha de ser prèviament esquitxat d'aigua i sal, 15 min. al foc i altre pic esquitxat d'aigua i sal i remanar, 15 min. al foc i esquitxar-lo una altra vegada.

A l'hora de servir es treu el couscous del foc i s'hi posa mantega. Per damunt es posen les verdures i la carn.

Na Bàrbara una bona cuinera de couscous.

SOCIETAT

Defuncions

Alice Ashworth (27 de març)
Bàrbara Colom Ripoll (18 d'abril)

Naixements

Cap naixement a l'abril

Matrimonis

Casimiro Servera Garrido i Dolores Melero López (17 d'abril)

AGENDA

Mostra de pintors d'Alaró.- Del 22 al 30 de maig a la Sala de Cultura de l'Ajuntament.

Cursos d'Aerobic.- Organitzada per l'Associació de Mestresses de Casa, l'activitat es fa al seu local.

PEBRE DE CIRERETA

1. «Quien sabe onde» s'ha ficat el xurrero dels divendres? El veu que a qualcú no li agraden els xurros.

2. Aires de reialesa per Son Bieló.

3. Érem tots monàrquics? Correus sí.

4. Des que han llevat la bandera de Correus ja torna a haver-hi brutor damunt la vorera. I qui ho farà net?

5. La centraleta de la nostra redacció va quedar col.lapsada per les mostres d'afecte, solidaritat, agraïment... en as-sabentar-se del 1er. aniversari de la revista.

6. La redacció en ple dóna les gràcies més cordials als veïnats d'Alaró per les mostres d'afecte rebudes.

7. Es fa saber que pròximament les nostres accions cotitzaran en borsa. Fins i tot hem tengut ofertes de compra per part d'una editorial estrangera.

8. La nova campanya del Ministeri d'Afers Impossibles: «LLEVAT-HO-LLEVA-LI».

9. He sentit a dir que des de que s'han començat a repartir les subvencions del Projecte Leader, s'han donat d'alta al PSOE famílies senceres d'alaroners.

Tots els resultats del futbol alaroner

FUTBOL BENJAMINS

I els benjamins també segueixen amb una molt mala línia de resultats en aquest grup C-1 de Consolidació ja que dels sis partits jugats fins el moment només n'han aconseguit guanyar dos. El passat 3 d'Abril varen perdre dins el camp del San Pedro At. que no havia guanyat cap partit ni tan sols havia aconseguit cap punt dels deu disputats fins aquell dia.

Els resultats han estat els següents:

27-3: Espanya de Llucmajor, 1 - Alaró, 1. Gol marcat per Pere Enric.

3-4: San Pedro At., 2 - Alaró, 0

10-4: Descans per les festes de Pasqua.

17-4: Alaró, 6 - Sp. Sa Vileta, 2. Gols marcats per J.L. Bordoy, Jiménez, B. Alexandre, J. Bibiloni i Josep (2).

INFANTILS

En canvi els nostres infantils han obtingut uns resultats immillorables en els darrers partits; si bé tot s'ha de dir que han jugat amb els darrers classificats del seu grup, però a més d'obtenir dues victòries també han obtingut molts de gols i bon joc. Una bona notícia és que els dissabtes que els infantils no juguen, un parell de jugadors aprofiten per jugar amb els cadets per reforçar-los i la veritat és que ho fan bastant bé; Aquests jugadors són: en Pep i

n'Andreu Sampol, en K. Carrillo i en Pep Toni Pujadas. Els darrers resultats han estat els següents:

27-3: Alaró (9è Class), 7 - At. Sencelles (13è Class), 2. Gols marcats per: Fernando (4), K. Carrillo (2) i J. Crespi.

3-4: APA Bt. R. Llull (10è Class), 0 - Alaró (8è Class), 3

10-4: Descans per les festes de Pasqua.

17-4: Descans de tots els equips del seu grup.

CADETS

I els nostres Cadets segueixen amb la seva línia irregular de joc, ja que darrerament no aconsegueixen els resultats esperits a priori pel seu entrenador, en Manolo Carbonell, ni pels aficionats que els segueixen cada partit. Els resultats dels darrers partits han estat els següents:

27-3: J.Can Picafort (15è. Class), 1 - Alaró (11è Class.), 1. Gols marcats per B. Ferragut.

3-4: Descans, ja que l'Algaida no va començar la lliga.

10-4: Alaró (11è Class), 2 - Avance Artà (1r. Class.), 3. Gols marcats per B. Ferragut (2).

14-4: Alaró (11è Class), 5 - Barracar (8è Class.), 1. Gols marcats per Pascual (2), B. Ferragut, X. Mulet i Ll. Guardiola (p).

JUVENILS

Els nostres juvenils varen acabar la temporada el passat dia 3 d'Abril, i la varen acabar seguint amb el bon joc que darrerament havien desplegat i, demostrant, al poc públic que hi assisteix, que el seu entrenador en Tomeu Sastre ha fet una gran tasca i ha aconseguit que els juvenils poguessin aguantar un any més la categoria a pesar dels molts entrebancs que ha hagut de superar (plantilla curta, lesions, cessions de jugadors al primer equip...)

Els darrers resultats han estat els següents:

27-3: Artà (5è Class), 4 - Alaró (12è Class), 2. Gols marcats per B. Simonet (2).

3-4: Alaró (12è Class), 3 - Ses Salines (8è Class), 3. Gols marcats per J.C. Mulet (2) i J. Ferragut (p).

I a partir del dia 17 d'Abril els nostres juvenils comencen a jugar la Copa President 2ª Regional junt amb els equips del Margaritense i el Bt. R. Llull (1r. i 2n. classificats respectivament al campionat que recentment ha acabat).

14-4: Alaró - Margaritense. Aquest partit no es va jugar degut a que l'equip del Margaritense s'ha retirat de la competició.

PREFERENT

I després d'haver tret un valuós posi-

ES MAGATZEM C.B.

FERRETERIA - DROGUERIA

Avgda. Constitució, 18 - bxs.

CIF. E07177702 — Tel./Fax (971) 87 92 12

07340 - Alaró (Mallorca)

tiu en el camp del Campos, el diumenge dia 28-3 l'Alaró va rebre la visita del 1r. classificat, el Pollença. A pesar que l'equip alaroner va jugar un bon partit i va plantar cara a un «líder» (que en cap moment del partit va demostrar que ocupàs el primer lloc de la classificació) els alaroners no varen poder obtenir cap punt i varen sumar dos negatius més al ja llarg compte, que duïen, quedant en aquell moment amb 23 punts i 9 negatius. La derrota davant el Pollença es va començar a fabricar en el min. 10 de la 1a. part després que el porter Moranta en una errada garrafal no agafà una pilota que anava amb efecte i es va fer realitat en el min. 30, en el qual després d'una jugada individual del davanter pollencí Crespí II va aconseguir el definitiu 0-2.

U.D. Alaró: Moranta, Alcaide, Roig, García, J. Guardiola, Amengual, Vidal, Sabater (Pizà), Ripoll (Tineo I), Bejarano (Tineo II), Leon II.

Àrbit: Nicolau. T.G.: Bejarano, García, Amengual, Tineo II i Ginés.

Gols: 0-1 min. 10 Ginés; 0-2 min. 30 Crespí II.

I diumenge 4 d'abril l'Alaró va visitar el camp de l'Andratx (primer equip que guanyà a l'Alaró dins el nostre camp a la 1a volta) amb la intenció

d'esborrar qualche negatiu dels nou que duia a l'esquena. Vist el partit s'ha de dir que ho va merèixer ja que va dominar gran part dels 90 minuts i la prova està en què va enviar tres pilotes als postes de la porteria de l'Andratx i, en el min. 45, el defensa alaroner Amengual va fallar un penalti que hagués pogut suposar l'empat del partit i a més en un minut psicològic.

U.D. Alaró: Moranta, Alcaide (T. Coll), Roig, Amengual, Sabater (Gelabert), Vidal, Leon II (J.C. Mulet), Ripoll, Tineo I, J. Guardiola, Bejarano.

Àrbit: Arbona Noguera. T.G.: Sabater i Bejarano.

Gols: 1-0. min. 20 Martínez.

El diumenge 11 d'Abril, dia de Pasqua l'equip alaroner va tenir descans i esperem que els hagi servit per canviar la mala ratxa que darrerament duïem.

I veritablement el descans de les festes de Pasqua pareix que li va anar bé a l'equip alaroner: el diumenge 18 d'Abril va guanyar el novè partit dins el nostre camp i desè de tot el campionat. Feia vuit partits que l'Alaró no guanyava i sis que no marcàvem cap gol; però davant l'equip del Gènova varen poder guanyar per 2-1 degut a un gran partit jugat. L'Alaró va haver de lluitar amb un home menys a partir del min. 30

degut a l'expulsió per dues targes grogues, totalment injustes d'en Rafel Pizà, i a més l'àrbit va fer una molt mala actuació, no tan sols per l'expulsió injusta sinó també perquè en el min. 52 va va pitir un clar penalti del defensa Galdes sobre n'Andreu per en Tomeu Roig sobre un davanter que no ho era i que va ser el que va produir el gol del Gènova. L'àrbitre també va estar molt mal ajudat pels seus «liniermans», que el varen fer equivocar moltes vegades.

U.D. Alaró: Moranta, Ripoll, Roig, Amengual, J. Guardiola, Sabater, Bejarano (Mulet), Vidal, Tineo I, Pizà, León II (Isern).

Àrbitre: Cànovas. Molt malament. Va mostrar targes grogues a: Sabater, Bejarano, Roig, Tineo I, Moranta, Martorell, Domínguez, Muñoz, al «míster» visitant i dues (que van produir l'expulsió) a Pizà, en el min. 30, i a Salamanca en el min. 92.

Gols: 1-0, min. 3 Tineo I aprofitant una pilota perduda dins l'àrea petita de la porteria defensada per Galmés.

2-0, min. 55.- Tineo de penalti.

2-1, min. 66.- Reus, amb el cap, després d'un centre realitzat per Garrcia quan llançava una falta inexistente devora l'àrea d'en Moranta.

FLORISTERIA ATTYS

Verge del Refugi, 19
Telf. 51 04 97
07340 ALARÓ

**G U I L L E R M O
DE LA FUENTE
F O T O G R A F O**

REPORTATGES

Joan Alcover, 14-A Tel. 14 00 96 SANTA MARIA

Futbet Nacional:

«Autocares Comas» Campió de Mallorca

El passat dia 27-3 l'equip del'Alaró-Autocares Comas va aconseguir el segon objectiu d'aquesta temporada 1992-93: guanyar per 4-0 a l'equip de l'AB Almendros VM i classificar-se en la quarta posició de la taula classificatòria, cosa que els va permetre jugar les semifinals del campionat de Mallorca en Categoria Nacional. I el dilluns 29-3 l'equip alaroner va tenir molta sort en el sorteig dels emparellaments per a les semifinals, ja que els va tocar enfrontar-se amb l'equip teòricament més fàcil, l'AXA Mare Nostrum. A pesar de la sort obtinguda el favorit per passar a la final era l'equip de Ciutat. Però una vegada més, com moltes vegades succeix a l'esport, el favorit no va poder amb la víctima i va ésser l'equip alaroner el que va obtenir el billet per jugar la finalíssima del campionat de Mallorca en categoria Nacional. Els resultats dels dos partits jugats varen ésser els següents:

3-4-93 Alaró-Autores Comas 0 - AXA Mare Nostrum 0

5-4-93 AXA Mare Nostrum 1 - Alaró-Autocares Comas 2

Gols marcats per: Andreu Sampol i Andreu Vidal.

L'altre finalista també va ésser sorprenent. El favorit era l'equip totpoderós econòmicament i recent subcampió d'Europa, el Buades Electricista que va perdre en tres partits davant el campió de Balears de la temporada passada; l'Itelsa de Calvià amb els següents resultats:

Itelsa Calvià 2 - Buades Electricista 5

Buades Electricista 1 - Itelsa Calvià 2

Buades Electricista 1 - Itelsa Calvià 1

Degut a aquest empat es va haver de decidir el guanyador a les tandes de penaltys, on va guanyar l'Itelsa de Calvià.

I el dissabte dia 17 d'Abril es va jugar el primer partit de la final dins la pista de l'equip alaroner, on per cert les grades no donaren cabuda a tots els seguidors. En el nostre poble tot és

L'equip de futbol dels benjamins. Drets, el porter Joan Gilbert, en Gaspar Simonet, en Jaume Bibiloni, en Josep Lluís Bordoy, En Tomeu Rosselló i en Toni Campins. Acotats, en Conrado D'sa, en Joan C. Jiménez, en Nicolau Coll, en Mario Acedo i en Pere E. Pons.

igual i només compareix la gent quan l'equip va molt bé o quan juga partits molt importants, i en canvi no dona suport als jugadors quan de veritat ho necessiten. Passant al partit hem de dir que va concloure amb el resultat d'empat a 1 gol; encara que el gol de l'equip de Calvià va ésser aconseguit en el darrer minut del partit i això pot ésser un gran handicap per l'equip alaroner a l'hora de jugar el dijous dia 22 el partit al poliesportiu de Calvià. Si surt derrotat de l'encontre haurà perdut aquesta gran final. El gol alaroner va ésser aconseguit per en P.J. Rosselló a la primera part del partit.

I el dijous 22 d'Abril de 1993 l'Alaró-Autocares Comas va passar a l'història del futbet nacional ja que es va proclamar CAMPÍO DE MALLORCA es guanyar dins el poliesportiu de Calvià per 0-1 amb gol d'en P.J. Rosselló: Això li va donar el billet (aquesta vegada si que és necessita billet) per

jugar el campionat de Balears els dies 8 de Maig a Eivissa i el 15 de Maig a Palma a la pista de La Salle, ja que s'ha de jugar a pabelló cobert. Passant a comentar el partit, primerament hem de destacar una altra vegada la gran assistència (a pesar de jugar a Calvià) de seguidors alaroners i sobretot d'un grupet d'al.lots, que varen ésser els que moments crítics de l'equip alaroner varen amb els seus crits, alçar l'ànim.

El plantejament del «míster» alaroner en J. Guardiola a ésser inmillorable col·locant-se a ell, en P.J. Rosselló i en M.Garcia com a les guardant la porteria d'en Tomeu Muntaner, n'Andreu Sampol com a pivot; substituint-lo llavors per en Toni Rosselló i llavors aquest mateix per n'Andreu Vidal.

Des d'aquestes pàgines vull enviar-los l'enhorabona i desitjar-lis molta sort en el campionat de Balears.

Andreu Vidal

L'equip de voleibol de la Nostra Senyora de la Consolació

A principis d'aquest curs 92-93 en Llorenç Guasp, entrenador de voleibol, es va posar en contacte amb l'associació de pares del col·legi Nostra Senyora de la Consolació amb la iniciativa de donar una nova alternativa als joves esportistes d'aquest col·legi: la de formar un equip de voleibol per primera vegada en el col·legi i en el poble.

Així que amb les seves ganes de fer feina i les dels al·lots es varen formar diferents equips. Ja que la participació de nins fou menor només es formà un equip d'al·lots de benjamins encara que també participen en els tornejos dels alevins.

Amb el gran nombre d'al·lots es varen formar tres categories: benjamins, alevins amb tres subgrups: ale-

vins A, alevins B i alevins C, i les més grans les infantils.

Malgrat hi hagués diferents equips els entrenaments eren el divendres horabaixa en un principi, però per millor conveniència de l'equip ara es fan els dissabtes i diumenges dematí. Al passat 11 de febrer varen començar a jugar cada dijous horabaixa a partir de les cinc en el camp de futbol de la primera fase del torneig escolar en que participen diferents equips d'aquesta comarca, entre ells: Llevant, Sant Tomàs, la Puresa i Consell. També han fet, formant part dels entrenaments qualche partit amistós amb el col·legi La Nostra Senyora de l'Esperança de Palma que també entrena en Llorenç.

El començament no els ha anat gens

malament, a la primera fase l'equip infantil femení ha quedat en primer lloc juntament amb les alevins B. L'equip de benjamins d'al·lots també ha quedat en primer lloc i com he dit també han participat com alevins quedant en segon lloc.

La segona fase que es durà a terme a sa Pobla està a punt de començar i en aquesta si que caldrà el desplaçament de l'equip, ja que fins ara només havien jugat a Alaró.

Ara ja no podem dir que els joves d'aquest poble no saben jugar a voleibol. Esperem que tot no s'aturi aquí, ja que en Llorenç té moltes ganes de donar a conèixer aquest esport a tota la gent del poble.

Mª Rosa Deyà

Voleibol

Durant els mesos de febrer, març i abril s'han duit a terme, tots els dijous a l'horabaixa, en el CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS D'ALARÓ, les jornades corresponents al CAMPIONAT COMARCAL ESCOLAR DE VOLEIBOL a les categories alevín i benjamín, masculines i femenines.

És a dir, Alaró ha estat la seu d'aquests jocs en els que han participat 12 col·legis de la nostra comarca o sigui la comarca d'Inca, jugant tots contra tots.

Alevins Masculins

1er. Col·legi St. Tomàs d'Inca
2on. Ntra. Sra. de la Consolació d'Alaró

Alevins Femenins

1er. Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació d'Alaró
2on. Col·legi P. Bartomeu Ordines de Consell.

Benjamins Masculins

1er. Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació d'Alaró

*Vet aquí l'equip campió alevi femení.
Drets: l'entrenador Llorenç Guasp, les jugadores Cati Crespi, Clara Llambies, Mª Magdalena Rebassa. Acotades: Cati Ramis, Victòria Bibiloni, Maribel Navarro.*

2on. Col·legi P. Llevant d'Inca.

Benjamins Femenins

1er. Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació d'Alaró
2on. Col·legi Llevant d'Inca.

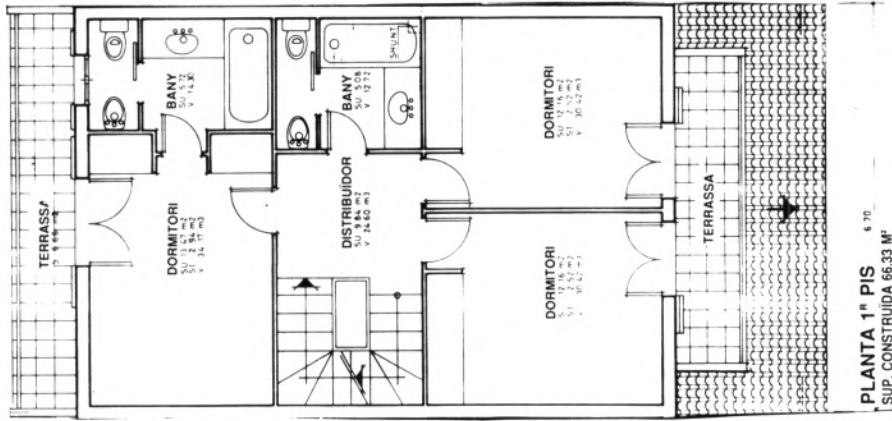
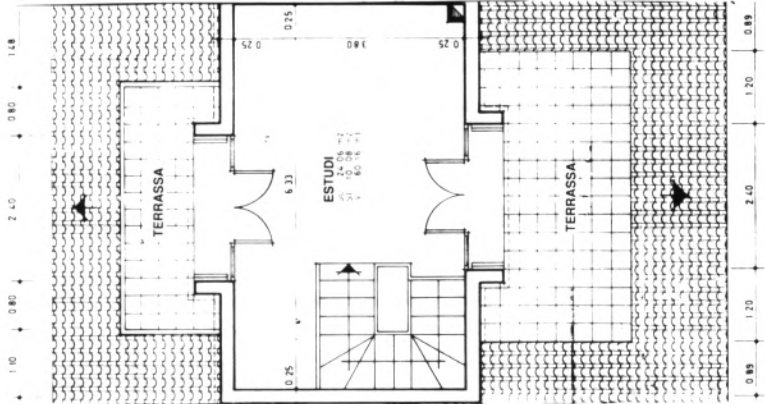
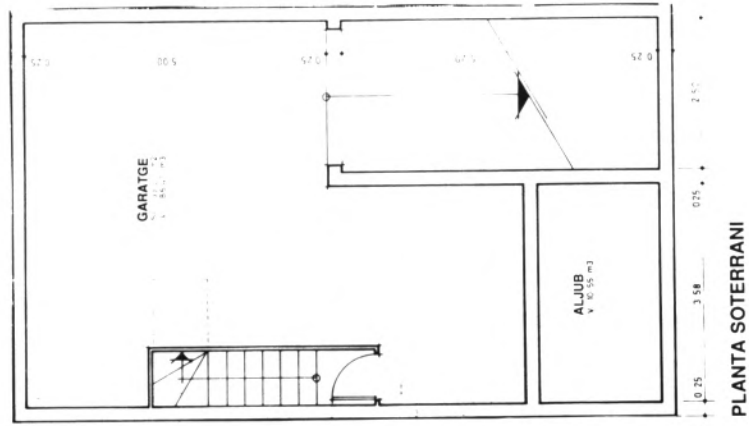
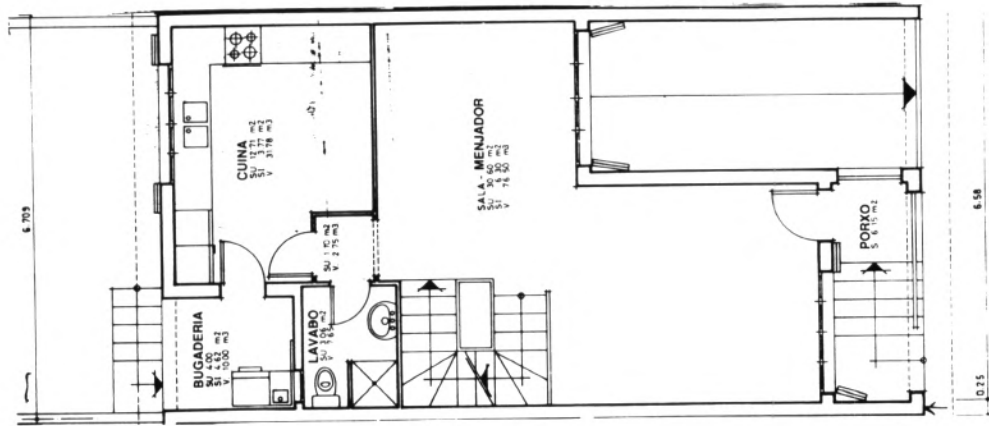
Ha estat un gran èxit pel Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació que ha aconseguit classificar els equips de totes les categories per les Finals Provincials.

Els notificam que és el primer any que el col·legi participa en aquests campionats i que tots els alumnes del col·legi han participat amb la seva animació a la consecució del triomf esportiu, ja aconseguit.

INFANTILS FEMENINS

També les al·lots de 8è. del Col·legi Ntra. Sra. de la Consolació s'han presentat al campionat escolar comarcal de voleibol aconseguint classificar-se en primer lloc i per tant esser campiones.

Llorenç Guasp

VENDA DE

**3 ADOSSATS A
S'HORT D'EN TAPI**
DES DE 17.500.000 PTA.
(condicions a convenir)

INFORMACIÓ:
60 14 40
Tel. 60 10 29

Escorpi, S.A.